

۲۰۱۶/۰۸/۱۰

پوهندوی آصف بهاند

نه ایلیدونکي سونامي

يو ميليون نشه اي ماشومان

لومړۍ برخه

د ورستيو شمېرونو له مخې په افغانستان کې درې نيم ميليونه وگړي په نشو روږدي دي دا يو غميزه ده، يوه سونامي ده او د دې سونامي مخنيوی يا نا ممکنه ده او يا به ډيره ستونزمنه وي.

طبعي سونامي گاني د باد باران، زلزلې او... په راتگ سره را منځ ته کيږي او په يوه ډير لنډ وخت کې لږ يا ډير داسې وړانې کوي چې ښايي د بيرته جوړولو او ترميم وړ وي او د هماغه لنډ وخت په تيريدو سره بيرته غلې کيږي؛ خو زموږ په وطن کې د درې نيم ميليونه وگړو په نشي روږدي کيدل هغه سونامي ده چې وړانې يې اوس هم محسوس دي، خو راتلونکي نسلونه هم ور نه متضرره کيدونکي دي او که يې غم و نه خوړل شي، ورځ تر بلې يې لمن پراخيري. ما د کوچنيانو د ادبياتو د غورږيدو، غني کيدو او د ماشومانو د پالنې او روزنې غم کاوه، خو هغه کوچنيان چې مور ور ته د کوچنيانو د ادبياتو غم کاوه، يو شمير يې د نشو په ډنډ کې لاهو کړای شول، په داسې ډنډ کې چې نور يې نه قلم، نه کاغذ، نه هم کتاب او سواد په کار دی او نه يې هم د کوچنيانو د ادب په نامه کوم بل څه.

زه او ما ته ورته څو نور قلموال لگيا يو قلم چلوو، هڅه کوو او د مقالو، شعرونو او کتابونو په ليکلو، ژباړلو او چاپولو سره په دې بوخت يو چې د ماشوم او کوچني او نوي نسل د روزنې په موخه د کوچنيانو ادبيات غني کړو، پراخ يې کړو او د هغوی له پاره ليکلي مواد کورا کور ورسوو، خو په دې خبر نه يو چې له مور نه مخکې او زموږ له کتابونو او درسي موادو نه مخکې ډيری کورونو ته نشه اي توکي رسيدلي دي او د لو يانو تر څنگ يې ماشومان او کوچنيان هم تر ستوني ډوب کړي دي. په نشو روږدي دا نوي نسل د داسې خاموش قاتل په منگولو کې

را گير شوی دی چې را خلاصول او را کشول يې هم کيدای شي د هغو د مړينې په بيه تمام شي. دې ستونزې ته زما پخوا هم پام شوی و او همدې سترې سونامي ته په پام سره مې د ۲۰۱۴ کال په څوارلسمه نيټه

د «د روسيې اولمپيک او د نشي اولمپيک، مډالونه او دودونه» تر سر ليک لاندې مقاله وليکله.

هلته مې په ښکاره خپل نظر څرگند کړ چې نور خلک د اختراعاتو په رامنځ ته کولو سره سيالي کوي، د ژوند د وسايلو د جوړولو له پاره هلې ځلې کوي، د صحت له پاره د سپورت مسابقي کوي، خو زموږ په ټولنه کې د جهالت او ناپوهي د حاکميدو په وجه د نشي مسابقي رواني دي.

په ۲۰۱۴ کال کې ارقامو ښودله چې په افغانستان کې په نشه اي توکو د روږدو شمير يو ميليون ته رسېږي، خو دې موضوع ته د سياسيونو او د دولت د بيلابيلو برخو او په ځانگړي ډول د مسؤلينو نه پاملرنه، خبره دې ته ورسوله چې اوس هغه يو ميليون نشه يانو نور لارويان هم پيدا کړي دي او شمير يې درې نيم ميليونو ته رسيدلی دی. د هغې

مقالې په يوه برخه کې ما ليکلي وو:

«په افغانستان کې درواني تپل شوې جگړې په پايله کې، پردې وطن باندې رنکارنگ سونامي گاني راغلي دي چې يوه يې په نشه اي توکو د اخته کيدو سونامي ده. د ميډيا د راپورونو له مخې اوس د افغانستان د يو ميليون په شا و خوا کې وگړي په نشه اي توکو اخته دي. له بده مرغه په ديرشو ميليونو کې يو ميليون لويه سلنه ده او ډيره خواشينونکي ده چې پر افغانستان باندې د نورو پر له پسې سونامي گانو په څنگ کې دا هم لويه وړانوکې سونامي ده. په دې يو ميليون کې به ډيره کمه سلنه د هوس د نشي له لارې د تباهي دې لوی ډنډ ته ور ننوتې وي، خو ډيره سلنه يې د جبر نشه ده. په څوارۍ او په ناپوهي کې ډوب افغانان په نه پوهيدنه کې ور پورې وهل شوي دي. په ټول کې د ټولني هر اړخيز وروسته پاتي والی او په ځانگړي ډول د سواد نه شتوالی، په خلکو باندې د پخوانيو زرو قوانينو او رواجونو حاکميت، د سياسي ثبات نه شتوالی، د دولت او خاصاً د حکومت بيخي ضعف، دوامداره بيکارۍ، په کورنيو کې د رنکارنگ ستونزو موجوديت، اقتصادي ستونزې او... دا ټول په گډه د دې سبب شوي چې دا خلک په نشو

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالی د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

روردې شي او يا يې هم له بهر نه له ځان سره د يوه سوغات په ډول راوړلي دي چې هره برخه يې د جلا څيرني او ژړا وړ ده.

دا هغه سونامي ده چې له پخوا زمانو څخه د افغانستان پر خلکو را ماته شوي ده، خو اوس خپل اوج ته رسيدلي ده. د نشه اي توکو د کارولو دغه سونامي د کورنيو له بېوزلي نه را پيل شوې ده. مور د ټولنيزې ناپوهۍ او بي سوادۍ د بلا د شته والي په سلسله کې، پرته له دې چې د نشه اي توکو د کارولو په پايلو باندې پوه شي، خپل ماشوم د دې له پاره نشه کوي چې دا خپله کار ته وزگار شي، يا به غوجل پاکوي، يا د کور کارونو ته اړم وي او له ټولونه مهمه دا چې خپله تر ټولو مهمه وظيفه يعنې د قالينو او بدل هير نه کړي.

په بناري ژوند کې تر دې هم د ژاړه او تأسف وړ غميزې سره مخ کيږو. مور، ماشوم ته نشه اي توکي ورکوي چې بي سده شي، لکه د کوما د حالت ناروغ، بي حاله پريوزي چې د خلکو پام او زړه سوی وړ ته واوړي، او په دې ډول يې مور د همدې بي حاله ماشوم او څو نورو بچو روزي تر لاسه کړای شي. هره ورځ په دې ماشوم باندې دا کار تکرار يږي. بنځه نشه يې توکي اول خپله کش کوي او بيا يې لوگي د ماشوم خولي او پزي ته ور پو کوي، د وړوکي ماشوم، واره حجرات د نشو په څپو کې داسې په خوب ويده کوي چې لس پنځه لس ساعته و نه ښوري او وروسته له څه مودې هغه ماشوم لا په هماغه کوچنيوالي کې داسې په مخدراتو روردي شي چې بيا يې را اړول مشکل نه، بلکې ناشوني وي.

دا يوه جمله ده: د ماشوم پلار نه شته، وژل شوی او...

په دې کور، کوڅه کلي، بنار، هيواد، سيمه او لا ټوله نړۍ کې د بشر د حقوقو په دې لويه هنگامه کې، د ديموکراسي بي بي؟ په دې لوی جنتي بن کې داسې څوک نه شته چې پوښتنه وکړي چې دا گدا ميرمن چې له غيرتونو؟ سره، سره لاس غځوي خير غواړي، د چا بنځه ده؟ دا پروت نشه کړای شوی ماشوم د چا زوی يا لورده؟ پلار يې چې وژل شوی، ولي وژل شوی؟ د چا او څه له پاره وژل شوی؟ او چا وژلی؟ او نور ډير داسې ولي، ولي او...؟ د دود او نشي دغه المپيک زموږ د وطن په هر کلي، کوڅه او ښار کې دا ډيره موده روان دي؛ خو هلته لري په نوره دنيا کې چې زموږ د وطن په هر کلي او مالت کې هغو ته کفار او د کفارو وطن ويل شوی او ويل کيږي، څه نورې کيسې او لوبې روانې دي. هلته هڅه کيږي چې د نشي د المپيک مخه ونيول شي، ژوند او آرام ته د تگ په لوري سيالی را منځ ته شي، چې ښه مثال يې همدغه د روسيې د سوچي المپيک دی.

ښايي دا تصادفي پېښه وي چې هغه هيوادونه چې په دې وروستيو کې د المپيک لوبو کوربانان وو او دي، زموږ د هيواد په روانو سياسي او نظامي پېښو کې مرکزي او منفي رول درلود او لري يې؛ خو زموږ د خلکو او ټولني د سواد د سطحې ټيټ والی، ناپوهي، د سياسي رهبرانو جفا او د دوی خرڅيدل... او د خلکو او ټولني په ذهنونو باندې حاکم افکار هم د هيرولو نه دي.

نوره نړۍ څه کوي او موږ څه کوو؟

په انگلند کې د لندن المپيک، په افغانستان کې د جگړې المپيک،

په روسيه کې د سوچي المپيک، په افغانستان کې د نشي او دود المپيک،

په نوره دنيا کې د تکنالوژۍ، د ژوند د ښه کيدو او عصري کيدو المپيک،

خو زما په وطن کې د جگړې المپيک، د بربادۍ المپيک، د نشه اي توکو د رواجيدو المپيک، د بيسوادۍ د زياتيدو المپيک، جهالت ته د ور ننوتو المپيک، له تکنالوژۍ او تمدن نه د تښتيدو المپيک روان دي، ورځ تر بلې زور هم اخلي او موږ ور ته هره ورځ د « الحمد لله » په ويلوسره شکرونه هم باسو.

زموږ ټولنه او خلک چا داسې کړه او څه بايد وشي؟...»

د يو ميليون نشه اي ماشومانو او کوچنيانو اوسنی نسل ته څه نوم کينودای شو؟

چا کړي او ولي يې کړي دي؟ او دې ور ته نورې پوښتنې شته، خو د ځواب ويلو مسؤل او آدرس نه دی مالوم. زه خو وایم چې دا مور خپله کړي، يا د نه پاملرنې په وجه يا د نه پوهيدنې په تيارو کې. د قرباني شوو کوچنيانو دغو څو عکسونو ته پام وکړئ چې د مشرانو د نه جبرانيدونکو تير وټنو عکس را ښيي:

دې ماشوم ته چا سگرت په خوله کې ایښی دی؟ یو مشر

دې کوچنیانو ته چا توپک په لاس کې ورکړی دی؟ یو مشر

دا کوچنی چا دې شاقه کار ته اړ ایستلی دی؟ یو مشر

د پانو شمیره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلېکنې د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

آيا څوک حق لري چې دې ماشومانو او کوچنيانو ته سبا ورځ و وايي چې وطن او خلک پر تا حق لري؟ زه خو وایم چې هيڅ څوک د دې حق نه لري چې دې او دوی ته ورته کوچنيانو ته و وايي چې وطن او خلک پر تاسو حق لري. وطن او خلکو دوی ته نه يوازې څه نه دي ورکړي، بلکې هر څه يې ور نه اخیستي دي. دا د مشرانو د تير و تنو عکس دی چې د نشو د نسل په نامه بايد ياد شي، د دې نشه اي ماشومانو او د شاقه کارونو او د لويانو د هوسونو بڼکار ماشومانو او کوچنيانو د کورنيو د اقتصادي او ټولنيز ژوند د خرابوالي لومړني مسولين همدا سياسي مشران دي چې د دوی تير و تنو نن ورځ ټولنه د بدمرغۍ کڼدي ته ور پورې وهلي او د کورنيو د بي سوادۍ، خراب يا نشت اقتصاد په پايله کې تر دې بريده رسيدلي دي چې مور د ماشوم د ويده کولو له پاره ماشوم ته ترياک ورکوي او يا يې د نشه توکو لوگي په بزه او خولې کې ور پوه کوي. دا هغه نسل دی چې د کورنيو له بېکارۍ، بېسوادۍ او خراب اقتصاد له وجې په نشو روږدي کړای شوي دي او عوامل يې هم بايد په ټولنه او ټولنيز ژوند کې ولټول شي او د له منځه وړولو له پاره يې سمه نسخه ور ته وليکل شي. دا په نشو روږدي مشران او کشران زموږ د ټولني پر تندي باندې هغه تور داغ دی چې د سياسي واکدارانو د پر له پسې تير و تنو په اثر، ټولنه، د ټولنيز ژوند بنياد او اساس ړنگ کړای شوی دی، د ټولني او کورنيو اقتصاد او امنيت له منځه تللی او په پايله کې يې دا نسل ټولني ته ډالی شوی دی او ټول بايد په دې پوه شي چې دا د پټي سر نه دی، اوس ډيره نا وخته ده، ځکه چې د پټي سر اوبه شوی دی، زهر په کې کرل شوي دي او اوس دا د زهرو فصل: (درې نيم ميليونه روږدي: اته نيم لکه روږدي ميرمني او يو ميليون روږدي ماشومان او تنکي ځوانان) بڼه مست په گُل کې دی چې بوی يې ټول وطن نه، بلکې ټوله نړۍ يې نيولې ده او نوره به يې هم ونيسي او ډيري منفي پايلې يې لکه مات لاس د افغانستان او افغانانو په غاړه کې يا ور لويدي دي او يا په نږدې او لرې راتلونکو کې ور لويږي.

د لومړۍ برخې پای

د پاڼو شميره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ